

рія, и обади ми, кой е, за да се увѣрж на него. Гръцкіятъ царъ завчасъ му обади кои сж тѣзи вѣрни, и Телерикъ ги улови и ги изби. Константинъ Копронимъ още не се остави отъ мыслта да приземе Българія. На другата година (775) събра сичката си сила и по сухо и по море, и отиде връху Българія. Телерикъ безъ да го остави да види Българія, испжди го го назадъ, а по многото отъ флотата му вѣтрътъ я нави, като я извади у морето. Копронимъ още не се остава, и на сжщата година тръгнува съ войската си камъ Българія, за да си открие срамътъ; нъ току като излѣзе ото Цариградъ, заболѣ и се връж, и слѣдъ нѣколко дни умрѣ. Телерикъ дѣто 775 измами Копронима, че ще се остави отъ българскіятъ прѣстолъ и ще иде на Цариградъ да сѣди, по 777 го направи наистина. Той отиде на Цариградъ при гръцкіятъ царъ, Лева, сына му на Константина Копронима. Левъ го въсприе добрѣ, покръща го, даде му за жена братовчетката на царицата и го направи патрицій. Слѣдъ него български краль Кадрамъ. Той се би петнайсетъ години наредъ съ гръцитѣ; нави гръцкіятъ царъ Константина прѣво при Провади (792), и го накара да му плаща друго ново даванье. Слѣдъ малко гръцитѣ фанжхх да не рачжтъ да плащжтъ на българитѣ даваньето дѣто го плащахж сяка година, и боюветѣ зафанжхх да ставжтъ по често.¹

Гръцитѣ, като гледахж, че у Българія ставжтъ внжтрешни бржкотин, днесъ стане единъ новъ краль, утрѣ падне, познахж, че му бѣше врѣмето да се отрѣвжтъ отъ българитѣ да не ги закачжтъ вечъ. Тѣ зафанахж на здраво и можехж да сторжтъ нѣщо на българитѣ, ако не бѣше се появилъ Крумъ, кралятъ на българитѣ, дѣто бѣхж отишли у Унгарія съ четвъртіятъ Кубратовъ сынъ. Крумъ съединява двата дѣла